

Mùa thu Hà Nội

Tác Giả: Nguyễn Thị
Thứ Hai, 04 Tháng 10 Năm 2010 19:43

Buông tã trên tít cao rã i ã ng ã ngang chã ng, nhã ng giã rã con ãn kã t vào nhau bã n thành tã ng chùm thã xuã ng nhã tã m rãm thã a vãy che thân cây si già sã n sùi,

cã kính: Hà Nã i trong mã t tã i cũn ãn kã t ãnh quyã n vã i nhau nhã thã . Trong cái nhìn cũ a tã i khã ng thã nào tròn vã n là mã t Hà Nã i nhã ng năm ã u cũ a thiên niên kã mã i mà luôn có ã n cái nhìn cũ kã cũ a chính tã i thã i thã u, có vã ã ng cái hã n nhã ng ngã i cũ t ruã t cũ a tã i phã i bã y qua nhã ng ãng vãn lãng mã n nã i tã ng mã t thã i.

Hình: Wikipedia Commons

Đêm Hà Nã i có ã hã i. Tã t Trung Thu năm nay ã i rã i ãng vào tã i thã bã y. Tã i bã ã c xuã ng tã ã u nhà Thã y Tã thã y mình rã i vào ãng ngã i tã p nã p ngã c xuôi xung quanh bã hã . Phã Lê Thái Tã ãm sát nã a vòng hã chã a cũ mã t khã i ã ã ng khã ng biã t cũ man nào xe máy, tã ã ng nhã tã t cũ các chiã c xe cũ a thành phã bã ng tã trãm ngã cùng lúc tuãn ra ãi “thã ã ng trãng” nã i hã

Hoàn Kiếm. Trên những chiếc xe máy là cánh đàn ông: chúng thì gõ trống lách lách, vịn người sau ôm người bạn con. Có xe (ôi chao) kẹp những ba đứa, những đứa bé nghếch mặt tay giơ cao chiếc que đèn lồng hay kéo sợi giấy căng có buồm chùm bong bóng đủ màu.

Đêm này, năm mươi năm trước, đứa bé đó là tôi tay xách đèn lồng đi tung tăng trong khu phố cũ, ngập lặn trong thềm gạch của đình chái tháng Tám những phố Mã Mây, Hàng Bông, Hàng Hòm, Hàng Quạt, Hàng Bạc... Những bé đi qua phố Hàng Thiếc ngậy ngậy đi xem những cái tàu thủy bằng thiếc chày xịch xịch trong thau nhôm, con bươm mướt đi trên hè kêu leng keng chiếc cánh gập lên huyên huyên, tọt vào Hàng Mã nhìn những con giêng bồng hình con thỏ chèo sừng, con kền kền, con phượng... màu sắc lòe loẹt, sắc sảo. Nó hoa mắt nhìn những đèn Trung Thu đủ màu đủ kiểu phố Hàng Gai: đèn xếp, đèn quỳ trám, đèn con thỏ, đèn kéo quân, đèn ông sao... trong khi đâu đó tiếng hát những đứa trẻ đi tìm những mẩu mẩu, xúng xoàng múa sập.

Đôi ánh đèn xe chụp lặn, lặn vùi tiếng ngói kêu gợn ào ào là tiếng xe máy gầm rú, tiếng ô-tô bóp còi tin tin liên hồi. Qua mặt Hồ Gươm lồng lộng chìm bóng tối mà không sáng được như tiếng lên cuội huyên huyên là cái tháp rùa đủ sắc thắp sáng màu trời phớt xanh, hàng hàng ánh đèn xe chụp lóa làm thành những vệt sáng dài ngoằng ngút hiên loáng thoáng qua hàng trăm thân cây xà cừ quanh hồ.

Tôi theo dòng xô đẩy về phía Tràng Thi. Đi cùng dòng với tôi là đám chèo người người ngoi quẹo chèo cũng vờ ra rìa nhà Thủy Tạ, những anh chàng ba-lô tây đủ mào cao to, hớt hớt đi nhìn những làm ngơ trước những bàn tay chìa ra của đám con nít bán những tờ mẩu thiếp bu quanh. Trên vờn hè lát gạch dòng người đi bấp bấp tránh né các hàng quà bánh bầy la liệt; thổi trong gió đủ mùi nồm nồm có mùi mứt gừng thơm nồm, tiếng rao hàng mồm mồm, những không sáng của gian hàng quẹo cáo chụp nháy liến vùi ánh đèn quang giáng pháo bông chụp lóa. Đôi chân ánh sáng cợt đèn là tiếng đám người chầm chầm châu quanh bàn cờ tiếng.

Mấy anh công an trẻ măng mặc áo xanh ve đang xua đi mấy chiếc hàng rong. Phía sát ven hồ, dầy tầng cây liễu rủ, kín mít phả lên bãi cỏ san sát những manh chiếu, những mảnh vải rùng, là đùm đèn gia đình hóng mát. Tọt vào đêm Trung Thu, cái khời ngời đông nghịt kiêu kiêu, tôi thấy những không có mặt ai buồn ngời cợt nhìn trăng; vờn liến có ngời nhìn cũng khó thấy, trên đầu những cây xà cừ, cây sồi, cây lim, cây si, cây điệp, cây liễu, cây bàng vùn vùn giao nhau cành lá.

Giáng ca Háng Nhung đầu đây tá mát máy cát-xét theo gió há đáa lái nhác Tránh Công Sơn:
Hà Nội mùa Thu cây cám nguái vàng... Cây bàng lá đá... Nám ká bên nhau... Phá xáa nhà cá...
Mái ngái thâm nâu...

Tôi đáng đáng lái tráng cá đá đáng Hàng Tráng. Phía bên kia đáng là mát dáy nhà hàng, khách
sán; tôi đáng mát nhìn không tháy đâu đáu tích ráp cháp bóng Láa Háng nái tôi đã xem nháng
phim Tarzan thái thá u. Ngay cái góc xéo đáng Hàng Tráng đâm ra bá há là mát tòa láu kián
trúc cá quét vái vàng, trá sá mang tên Trung Tâm Nghiáp Vá Văn Hóa Thông Tin.

Mát lán ngái uáng cà phê nái cái quán cóc Highland's Coffee giáa tầng cây sáu bên bá há, ông
bá vá tôi, ngái mà tá hán tám má i năm nay không há rái khái làng Hoàng Mai Hà Nội, chá
vào cái trá sá y nói: Con biát không xáa kia nó là trá sá hái Khai Trí Tián Đác đáy!

“Mát lát sau, trên khoáng đát ven há ngái đáng đông quá, hai thiáu ná tháy khó lòng tián lên
đác. Giáa lúc áy có tiáng reo ám á tá phía Hái quán “Khai Trí Tián Đác” đáa lái. Rái phá Hàng
Tráng rá sang mát cái ô-tô kát bông tráng thành hình cái thuyán trên có tám cô tháy binh...
Trong làn không khí má bái, án ào đáy tiáng cái và tiáng vá tay, nháng hoa giáy, nháng vòng
giáy ngũ sác ném tung lên đáu, lên ngái bán lính tháy xinh xán và nhá cá lái giát các cô xuáng
đát. Nháng chiác ô-tô vái hàm răng tráng lá t qua, nháng sái dây háng, dây tím rái đáy đáng:
– Xe tráng nào thá? – Tráng taxi girls! Đáp lái câu trá lái ngá nghĩnh, tiáng cái phá lên vang
đáng” (Trích trong Thoát Ly - Khải Háng).

Tôi báng láng đi. Nháng ký ác đáng băng tá mát thái quá váng chát nhá ráa hòa vái thác tái và
cái cánh trí tôi hián tháy tráng mát báng lá t qua êm nhá mát áo giác, má màng nhá không có
thác. Tôi váa rái đi tá mát thành phá mián Tây Bác nác Mán i tôi đã sáng gán náa đái mình,
nái cá ráng xe trên xa lá cháy êm êm không mát tiáng bóp cái.

Đáng nhá cái án ào hoáng loán mà tôi không quen làm tôi nôn nao. Đáng nhá hai chai bia Hà
Nội làm tôi ngáy ngát. Tôi quay nhìn phía Há Gám nái tháp ráa sáng lên lung linh qua tầng cây
liáu. Rái tôi báng có cá giác nhá mình đang đáng á điá m giáa cáa mát cái đèn kéo quân
kháng lá, nháng vát đèn làm đáng vián sáng quanh há nhá chánh lên và chiác đèn kéo quân
ráp rình nhá muán quay đi...[NTT]